

РЕШЕНИЕ

№ 1559

гр. София, 08.03.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.01.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Росица Бузова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9733** по описа за **2018** година докладвано от съдия Росица Бузова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 – чл.228 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.
С решение № 459593 от 27.07.2018 г. по НАХД № 19288/17 г. на СРС, НО, 105 състав е отменено Наказателно постановление (НП) № 316536/28.07.2017 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на В. Б. М., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] на основание чл.35, ал.7, т.1 от Наредба за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (отм. с Решение № 178 по Протокол № 51 от 05.04.2018 г.) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение по чл.18, т.1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл.35, ал.1 вр. чл.34, ал.3 НРУПОГТТСО (отм.). Срещу така постановеното решение е подадена касационна жалба от Столична община с оплаквания за неправилност поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН. Иска се тази инстанция да отмени обжалваното решение № 459593 от 27.07.2018 г. по НАХД

№ 19288/17 г. на СРС, НО, 105 състав и да потвърди НП № 316536/28.07.2017 г.

Ответницата по касация В. Б. М. от [населено място] оспорва касационната жалба. Иска да бъде оставено в сила обжалваното решение.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена, а решението на СРС потвърдено.

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна по чл.210, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН в 14-дневния срок по чл.211, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН срещу част от съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Административен съд София–град при извършената касационна проверка по чл.218 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН прие следното:

Според задължителните за тази инстанция съгласно чл.220 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН фактически установявания на първостепенния съд, на 28.07.2017 г. в 13.50 часа в [населено място], В. Б. М. пътувала с автобус № 72, инвентарен № 2012, с посока на движение към [улица]. След спирка Военна академия била проверена от контрольори по редовността на пътниците към „Център за градска мобилност“ („ЦГМ“) ЕАД, които констатирали, че същата пътува без редовен превозен документи и отказала да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контрольор по редовността на пътниците. При констатираното, на В. Б. М. е съставен АУАН № 0316536/12.07.2017 г., за това, че пътува без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контрольор по редовността на пътниците, с което нарушила чл.18, т.1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл.35, ал.1 вр. чл.34, ал.3 от НРУПОГТТСО (отм.). Въз основа на АУАН № 0316536/12.07.2017 г. било издадено НП № 316536/28.07.2017 г. от заместник–кмета на СО, с което на В. Б. М., на основание чл.35, ал.7, т.1 НРУПОГТТСО (отм.) било наложено административно наказание “глоба” в размер на 200 лв.

Софийският районен съд е приел от правна страна, че при съставянето на АУАН № 0316536/12.07.2017 г. и издаване на НП № 316536/28.07.2017 г. са били допуснати съществени процесуални нарушения, ограничили правото на защита на В. Б. М.. В

АУАН № 0316536/12.07.2017 г. като нарушени били посочени разпоредбите на чл.18, т.1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл.35, ал.1 вр. чл.34, ал.3 от НРУПОГТТСО (отм.) без да става ясно кое от трите правила за поведение, регламентирани с чл.18, т.1 НРУПОГТТСО (отм.), е нарушила. Този порок на АУАН № 0316536/12.07.2017 г. бил пренесен в НП № 316536/28.07.2017 г. – в нарушение на чл.57, т.6 ЗАНН административнонаказващият орган също не конкретизирал кое от трите задължение по чл.18, т.1 НРУПОГТТСО (отм.) не е изпълнила В. Б. М..

Първоинстанционното решение е правилно постановено.

Първо, в АУАН № 0316536/12.07.2017 г. и НП № 316536/28.07.2017 г. е посочено, че В. Б. М. пътува без редовен превозен документ и отказва на закупи карта за еднократно пътуване продавана от контролър по редовността на пътниците. Според чл.34, ал.3 НРУПОГТТСО (отм.) при констатиран от контролните органи по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ или нарушаване на реда в превозното средство, пътникът закупува карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците: в превозното средство картата се валидира от контролора и дава право на пътника да продължи пътуването си със същото превозно средство; при слизване на нередовния пътник, той заплаща стойността на картата за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците на спирката. Тоест, пътуването без редовен превозен документ има по силата на чл.34, ал.3 НРУПОГТТСО (отм.) за последица възникването на това задължение за пътника да закупи карта за еднократно пътуване от съответния контролър, но самото деяние не е обявено нито с чл.35, ал.1 НРУПОГТТСО (отм.), нито с друга разпоредба за административно нарушение, което да е наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред съгласно чл.6 ЗАНН. Обратно, с чл.35, ал.1 НРУПОГТТСО (отм.) отказът на пътник да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците, е обявено за административно нарушение, което съгласно чл.35, ал.6 НРУПОГТТСО (отм.) подлежи на установяване и наказване по реда на ЗАНН, доколкото в наредбата не е предвидено друго. С оглед на тази правна уредба, описанието на нарушението по АУАН № 0316536/12.07.2017 г. и НП №

316536/28.07.2017 г., е ненадлежно, тъй като го установява като състоящо се от пътуването без редовен превозен документ и отказът за закупуване на карта за еднократно пътуване, макар това да са две отделни деяния, от които първото изобщо не е определено съгласно чл.2, а.1 ЗАНН за административно нарушение, а второто е самостоятелно обявено за такова с чл.35, ал.1 НРУПОГТТСО (отм.). АУАН № 0316536/12.07.2017 г. недопустимо ги е комбинирал, установявайки съставено от двете деяния нарушение, каквото нормативно не е предвидено и предвид принципа на законоустановеност по чл.2, ал.1 ЗАНН юридически не съществува и не подлежи на установяване по чл.36, ал.1 ЗАНН вр. чл.35, ал.6 НРУПОГТТСО (отм.). Вследствие на тези недостатъци във формата, нито при образуване на административнонаказателното производство с АУАН № 0316536/12.07.2017 г., нито при завършването му с НП № 316536/28.07.2017 г. основанието за привличане към административнонаказателна отговорност не е надлежно определено от фактическа страна в нарушение на изискванията на чл.42, т.4, респективно чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН.

Второ, съгласно чл.18, т.1 НРУПОГТТСО (отм.) пътниците в превозните средства на обществения градски транспорт са длъжни: а) да притежават редовен превозен документ при превода и при слизането си в района на наземния транспорт или в платената зона на метрото; б) да представят превозния си документ на контролните органи за проверка, а пътуващите с персонализирани карти да показват документ за самоличност при поискване; в) при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците и карта за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител в тролейбуси и трамваи, да слезат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на акт за административно нарушение. Според АУАН № 0316536/12.07.2017 г. и НП № 316536/28.07.2017 г. В. Б. М. е нарушила чл.18, т.1, б."а", б."б" и б."в" НРУПОГТТСО (отм.). Така и в акта, и в наказателното постановление чл.18, т.1, б."а", б."б" и б."в" НРУПОГТТСО (отм.) са посочени като разпоредби, които са едновременно нарушени от В. Б. М., макар словесното описание на деянието ѝ, чрез което ѝ е вменено нарушаването им, да не обхваща неизпълнение на задълженията по чл.18, т.1, б."б" и

б.”в” НРУПОГТТСО (отм.).

Трето, Наредбата за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на столична община, (приета с Решение № 520 по Протокол № 48 от 26.09.2013 г., отм. с Решение № 178 по Протокол № 48 от 26.09.2013 г.) е издадена без законова делегация, в противоречие с чл.10 и чл.12 ЗНА в частта на контрола на обществения превоз на пътниците. В съответствие с чл.21, ал.2 ЗМСМА общинският съвет, като орган на местно самоуправление, има правомощие да издава подзаконовни нормативни актове за регулиране на определени обществени отношения с местно значение, посочени в чл.1, ал.1 ЗМСМА, в т.ч. и отношенията, свързани с общественият превоз, по смисъла легалната дефиниция на § 1, т.1 от ДР на ЗавПр в рамките на общината (чл.17, ал.5 от ЗавПр). Съгласно чл.7, ал.1, т.1 и чл.21, ал.1, т.7 ЗМСМА общинските съвети притежават материална компетентност да определят таксите за предоставяне на услугата по превоз на пътници, осъществявана чрез средствата за масов градски транспорт, не и да възлагат контролни правомощия на органи, непритежаващи подобна материална компетентност по силата на закон, както е сторено с чл.35 НРУПОГТТСО (отм.). Компетентността е съвкупност от функции, които държавният орган притежава по закон за изпълнение на определени задачи в съответната сфера на държавното управление. Упражняването на чужда компетентност е допустимо по делегация, заместване, както и в хипотезата на чл.97 АПК. В процесния случай не е налице нито една от тези алтернативи. СОС не е овластен, без изрична законова делегация, да регламентира контрола на пътниците в обществения транспорт, тъй като същият е уредени в ЗавПр - чл.2 очертава кръга на компетентните да упражняват този контрол органи, като кметът на общината не е между тях, а чл.101 предвижда състав на административно нарушение – пътуване без редовен превозен документ, който е бил приложим, но не е приложен в случая. Разпоредбата на чл.101 ЗавПр няма бланкетен характер, поради което не подлежи на допълване с друг нормативен акт, в т.ч. НРУПОГТТСО (отм.). Недопустимо е обществени отношения, изчерпателно уредени със закон, да се преуреждат с подзаконов нормативен акт, в т.ч. наредба, приета от общински съвет, още повече за едно и също по вид нарушение да бъде предвидено по-голямо по размер

административно наказание.

След извършената касационна проверка по чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН тази инстанция не констатира сочените в касационната жалба пороци на обжалваното решение. В рамките на дължимата се по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН служебна проверка намира същото за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1 – 2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Водим от горното, Административен съд София – град, III касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 459593 от 27.07.2018 г. по НАХД № 19288/17 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 105 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: